

מ"ת 38810/10/21 - מדינת ישראל נגד מיכאל טנסקי, דימטרי צ'רבינסקי, ולדיסלב קוזצ'וק

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 38810-10-21 מדינת ישראל נ' טנסקי(עציר) ואח'
תאריך: 02 ינואר 2022

בפני כבוד השופט עמית כהן
המבקשת: מדינת ישראל
ע"י עו"ד שאול ציון
נגד
המשיבים: 1. מיכאל טנסקי
ע"י עוה"ד יורם שפטל ועידו פורת
2. דימטרי צ'רבינסקי
3. ולדיסלב קוזצ'וק (עציר)

החלטה בעניינו של משיב 1

בקשה למעצר משיב 1 עד לתום ההליכים נגדו, בגין כתב אישום המייחס לו ביצוע בצוותא חדא עם אחרים, עבירות של סחיטה בכוח (2 עבירות), סחיטה באיומים (3 עבירות), כליאת שווא, חבלה בכוונה מחמירה, הדחה בחקירה בנסיבות מחמירות וחטיפה לשם סחיטה.

רקע

1. כתב האישום והבקשה למעצר עד לתום ההליכים הוגשו נגד המשיבים 1 עד 3 (להלן: "המשיבים"). החלטה זו היא בעניינו של משיב 1 (להלן: "המשיב"), לאחר שמשיבים 2 ו-3 הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה ולמעצרו עד לתום ההליכים.

כתב האישום

2. כתב האישום כולל 3 אישומים: באישום הראשון מיוחס למשיב ביצוע עבירות של סחיטה בכוח - עבירה לפי סעיף 427 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), סחיטה באיומים - עבירה לפי סעיף 428 סיפא לחוק וכליאת שווא - עבירה לפי סעיף 377 לחוק; באישום השני מיוחס למשיב ביצוע עבירות של חבלה בכוונה מחמירה - עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק, סחיטה בכוח - עבירה לפי סעיף 427 סיפא לחוק, סחיטה באיומים - עבירה לפי סעיף 428 סיפא לחוק והדחה בחקירה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 249א(1) לחוק; באישום השלישי מיוחס למשיב ביצוע עבירות של חטיפה לשם סחיטה - עבירה לפי סעיף 372 לחוק וסחיטה באיומים - עבירה לפי סעיף 428 רישא לחוק.

3. עיקר הנטען בכתב האישום

עמוד 1

בכתב האישום נטען שבחודשים יולי 2021 עד 20.9.21 הפעילה משטרת ישראל את עד תביעה 1 כסוכן סמוי (להלן: "הסוכן"); במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, הייתה עדת תביעה 2 (להלן: "החברה") חברתו של הסוכן; במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, עסקו המשיב ואחר (להלן: "וובה"), בין היתר, במתן הלוואות בשוק האפור; וובה יצא מהארץ ב-2.12.20 ונכון למועד הגשת כתב האישום, הוא שוהה בחו"ל; במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, משיבים 2 ו-3 עבדו עבור המשיב ושימשו כמאבטחיו ועושי דברו.

האישום הראשון

באישום הראשון נטען כי בטרם גויס כסוכן, עסק הסוכן בסחר בסמים מסוכנים מסוג קנאביס ובשלב מסוים נקלע לחובות בסך של כ-400,000 ₪; במהלך שנת 2020, פנה וובה לסוכן והציע לו שהוא והמשיב יכסו את חובותיו, והוא ישלם להם ריבית חודשית, עד להחזרת הקרן; הסוכן הסכים והתחיל לשלם למשיב, באמצעות עובדיו, ריבית; בשלב מסוים, התבקש הסוכן לשלם גם ריבית וגם חלק מהקרן ובהמשך, סכום נוסף של 15,000 ₪ לחודש, על חלקם כשותפים בקו למכירת הסמים; הסוכן לא הצליח לעמוד בתשלומים.

בהמשך התבקש הסוכן (בכתב האישום נרשם בשגגה "הנאשם") על ידי וובה לעשות משימות שונות עבורו ועבור המשיב, אך הסוכן התחמק מביצוע המשימות.

בתחילת שנת 2021 התקשר וובה לסוכן מחו"ל ואמר לו להגיע למשיב, במשרדו באשדוד (להלן: "המשרד"); הסוכן הגיע למשרד, כשבאותה עת שהו בו המשיבים; המשיב הושיב את הסוכן על כיסא במשרד, חנק אותו בגרונו, כעס משום שלא מילא את המשימות שוובה ביקש והורה לו להביא את הכסף שהוא חייב לו עוד באותו יום, תוך שהוא מאיים עליו שאם לא יעשה זאת, "הוא מת"; כעבור זמן קצר, הוביל המשיב את הסוכן לחדר השירותים שבמשרד, הורה לו להתפשט, שלף סכין מתקפלת עמד מול הסוכן כשהסכין בידו ואמר לו לחשוב טוב מאיפה הוא משיג את הכסף, ולא "הוא לא יחזור"; המשיב לקח את בגדי הסוכן, יצא מהשירותים ונעל את הדלת מבחוץ באופן שהסוכן נשאר נעול בחדר השירותים כעשרים דקות, כשהוא ערום; לאחר מכן, עובד של המשיב אמר לסוכן שעליו לשלם 10,000 ₪ נוספים, כיוון שפיגר בתשלום, הסוכן אמר שאינו יכול לעמוד בתשלום, אך העובד אמר שזה אינו מעניין אותו; המשיב נכנס למשרד וצרח על הסוכן שזה מה שנסגר ויצא מהמשרד; בהתאם לכך, ובשל פחדו של הסוכן, הוא המשיך לשלם למשיב, באמצעות אחרים, את התשלומים החודשיים ואת הסכום הנוסף שנדרש לשלם.

נטען שהמשיבים במעשיהם, בצוותא חדא, השתמשו שלא כדין בכוח, איימו על הסוכן בעל פה ובהתנהגות בפגיעה שלא כדין בגופו והטילו עליו אימה בדרך אחרת, הכל כדי להניעו לעשות מעשה, והמעשה נעשה מפני האיום, הטלת האימה והשימוש בכוח או במהלכם וכלאו את הסוכן שלא כדין.

האישום השני

באישום השני נטען שהמשיב הזמין את הסוכן לפגישה בדירה באשדוד (להלן: "הדירה"); הסוכן הגיע לדירה עם החברה, אשר המתניה ברכב עת עלה הסוכן לפגוש את המשיב; באותה עת שהו בדירה המשיבים; המשיב הורה לסוכן להיכנס לאחד החדרים בדירה, שם היו משיבים 2 ו-3; משיב 2 תפס את הסוכן מאחור, באופן שמנע ממנו להתנגד ומשיב 3 הכה את הסוכן פעם אחר פעם במכות אגרופ בפניו, כאשר המשיב עומד וצופה במעשיהם; בהמשך משיבים 2 ו-3 הטיחו את הסוכן על הרצפה והוא איבד את הכרתו לזמן קצר; משיב 2 לקח מקל שהיה בחדר ומשיבים 2 ו-3 היכו את הסוכן באמצעות המקל בגופו, פעם אחר פעם; בשלב מסוים יצא המשיב מהחדר והשאיר את הסוכן עם משיבים 2 ו-3, אשר המשיכו להכות את הסוכן באופן שאחד תפס את הסוכן ומנע ממנו לזוז והשני הכה אותו במכות אגרופ בפניו; לאחר זמן מה, שב המשיב לחדר ואמר לסוכן שאם הוא לא יעשה את מה שהוא אומר לו, הוא יפגע במשפחה שלו ובכל מה שיקר לו; המשיב אמר למשיבים 2 ו-3 להמשיך והם המשיכו להכות את הסוכן פעם אחר פעם באגרופים בפניו; המשיב צעק

עמוד 2

לעבר משיבים 2 ו-3 ברוסית שלא יכו את הסוכן בפנים ושלא ישאירו סימנים, ומשיבים 2 ו-3 המשיכו להכות את הסוכן בגופו וכעבור דקות ספורות הפסיקו; המשיב הוציא את הסוכן שהיה חבול, פצוע ומדמם ואיים עליו שאם ילך למשטרה הוא יגיע לאמא שלו; הסוכן אמר למשיב שהוא יחזיר לו את הכסף; משיבים 2 ו-3 ליוו את הסוכן אל מחוץ לדירה והחברה שהמתנה בחוץ, ראתה את מצבו של הסוכן ופינתה אותו לבית חולים, שם אובחן כי הוא סובל משברים בעצמות האף, שברים ביד שמאל, נפיחות בלחי שמאל, המטומה מאחורי אוזן שמאל, שבר בשיניו הקדמיות וחתך בגבה; בית החולים דיווח למשטרה על הגעתו של הסוכן לבית החולים; בשל פחדם מהמשיבים, הסוכן והחברה לא סיפרו למשטרה את האמת על מה שאירע. לאחר שהסוכן שוחרר מבית החולים, התקשר וובה מחו"ל, אמר לו שהוא מאחר בתשלום והורה לו לשלם את התשלום כעבור מספר ימים; ביום התשלום, משלא היה בידי הסוכן הסכום לתשלום, וובה התקשר אל הסוכן ואמר לו שאם לא ישלם יבואו להוציא אותו מהבית; הסוכן המפוחד נמלט מביתו ועבר להתגורר עם החברה במלון ווסט למספר ימים; הסוכן גייס סכום מסוים במזומן ומסר אותו למשיב באמצעות אחר.

נטען שהמשיבים במעשיהם, בצוותא חדא, פצעו את הסוכן וגרמו לו לחבלות חמורות, בכוונה להטיל בו נכות או מום או חבלה חמורה, השתמשו שלא כדין בכוח, איימו על הסוכן בעל פה ובהתנהגות בפגיעה שלא כדין בגופו והטילו עליו אימה בדרך אחרת הכל כדי להניעו לעשות מעשה, והמעשה נעשה מפני האיום הטלת האימה והשימוש בכוח או במהלכם והניעו את הסוכן שבחקירה על פי דין לא ימסרו הודעה או ימסרו הודעת שקר.

האישום השלישי

הסוכן המשיך לשלם את התשלומים למשיב באמצעות אחרים עד לחודש אפריל 2021, בו הסוכן לא שילם את התשלום; בשל כך, התקשר וובה אל הסוכן והורה לו להיפגש עם המשיב; בפגישה סוכם כי הסוכן ישלם למשיב 30,000 ₪ כל חודש; הסוכן לא עמד בתשלומים ובשל כך, המשיב איים עליו שירצח אותו ואת משפחתו; במאי 2021 הפסיק הסוכן לשלם למשיב; המשיב התקשר אל החברה ודרש ממנה להיפגש עמו; בלית ברירה הסכימה והשניים נפגשו ביום 24.5.21 בקניון באשדוד, בו שאל המשיב את החברה מתי מתכוון הסוכן להחזיר לו את הכסף; לאחר 23.5.21 התקשר וובה לסוכן מחו"ל ואמר לו שהם רוצים שירשום הערת אזהרה על בית אמו עד שהחוב יוחזר; בתחילת יולי 2021 (ככל הנראה, נפלה טעות בתאריך, נוכח יתר המועדים הנטענים בכתב האישום) וובה הודיע לסוכן כי קבע לו ולאמו פגישה ביום 6.6.21 במשרד עורכי דין באשדוד, לשם רישום הערת אזהרה; הסוכן לא הגיע לפגישה; ביוני 2021 ולפני 27.6.21 התקשר המשיב לסוכן ואמר לו שהוא נעלם לו ולוובה; הסוכן ביקש להגיע להסדר חוב אך המשיב אמר שהוא רוצה שאחותו של הסוכן או אמו יסדירו את החוב באותו היום או שילכו לעורך דין או שיחתמו על שטר חוב; המשיב אמר לסוכן כי הוא יודע הכל על אחותו, עוד אמר: "[...] תדמיין את העיניים שלי ותשמע נגמר הסיפור שלך", בכוונה להפחידו ולהניעו לשלם לו כסף; ביום 27.6.21 לאחר תיאום מראש, באשדוד, פגשה החברה אחר (להלן: "שמעון") שהגיע למקום ברכב (להלן: "הרכב") והשניים נסעו ברכבי העיר אשדוד; החברה נותרה ברכב לבדה; המשיבים הגיעו למקום ברכב אחר, יצאו ממנו לכיוון הרכב, משיב 2 עמד בסמוך לדלת ברכב בו ישבה החברה ומנע ממנה לצאת מהרכב, כשבמקביל המשיב ומשיב 3 נכנסו לרכב; בהמשך, משיב 2 נכנס לרכב, נעל הרכב ונסעו מהמקום ברכב; המשיב שאל את החברה היכן הסוכן וזו השיבה שאינה יודעת; המשיב אמר לחברה כי הם באו "לחפור לה קבר", עוד הוסיף כי חשב טוב טוב לפני שחטף אותה ואם תפגוש שוב את הסוכן, הוא יחתוך לבת שלה את הפנים; החברה המפוחדת התחילה לבכות; המשיבים הסיעו את החברה לדיונות בפארק לכיש והמשיב אמר לה שהם יישארו במקום עד שימצאו את הסוכן; המשיב לקח את הטלפון של החברה, התקשר לסוכן ואמר לו כי בפעם הבאה "זה יהיה משהו אחר", הסוכן השיב שהוא יחזיר לו את הכסף ושהוא צריך זמן; המשיב אמר לסוכן שהוא סגר לו חובות בסך 400,000 ₪, והסוכן ביקש זמן כדי להשיב את החוב וביקש מהמשיב לעזוב את החברה כי היא לא קשורה והוא לא בקשר איתה כעת; המשיב השיב לסוכן שהוא משקר ושהוא לא רוצה לתת לו זמן ושהחברה עכשיו בידיים שלו; המשיב דרש שהסוכן ישלם לו 450,000 ₪ מייד; הסוכן הציע את אחותו כערבה; המשיב אמר לסוכן כי הוא מתכוון לשחרר כבר עכשיו את החברה אך בפעם הבאה זה יהיה אחרת; הסוכן הבטיח למשיב שיעשה שיחת ועידה בין אחותו לוובה ויעדכן אותו אחרי השיחה; המשיב הציע שהסוכן

יביא אדם שיכנס בנעליו וישלם את החוב ואמר כי גם אם הוא ימות הוא לא יפטר מהם והוא יגיע למשפחה שלו ולא יותר לו על הכסף; עוד אמר כי עד שימצא אדם כזה החוב יהיה 2,000,000 ₪; המשיב אמר לסוכן שלא יהיה בקשר עם החברה ולא יתקרב לאשדוד ושלא יגרום לו לעשות שטויות וסיפר לו שתוכננה עבורו "כיפה אדומה" וביקש ממנו 10,000 ש"ח בשבוע; לאחר האירוע, שלחה החברה הודעה קולית לסוכן בה אמרה לו שלא יצור איתה קשר.

המשיבים במעשיהם, בצוותא חדא, כפו על החברה בכוח ובאיומים ללכת מן המקום בו הייתה כדי לסחוט או לאיים ואיימו על הסוכן בעל פה ובהתנהגות בפגיעה שלא כדין בגופו והטילו עליו אימה בדרך אחרת הכל כדי להניעו לעשות מעשה.

עיקר טענות המבקשת

4. המבקשת טוענת שהראיות מבוססות על עדויות הסוכן והחברה ולהן מתווספים חיזוקים שונים ובין היתר שתיקת המשיב בחקירות. המבקשת מפנה בין היתר, להודעתו של הסוכן מיום 14.7.21 בה הוא מציינ כי לא סיפר את האמת כי פחד מהמשיב והודעת החברה מיום 20.9.21, בה נטען שהיא לראשונה מספרת את האמת למשטרה.

נטען שבשלב זה ביהמ"ש אינו בוחן את מהימנות הראיות.

5. המבקשת טוענת שיש חיזוקים לעדויות: בעניין האישום השני - מסמכים רפואיים המדברים בעד עצמם על החבלות שנגרמו לסוכן כתוצאה מהתקיפה; תיעוד של צילום הסוכן בבית חולים אסותא לאחר האירוע; תיעוד הפגיעה בשיניים; תיעוד מוקלט של שיחה בה הסוכן שוחח עם החברה בעניין אירוע התקיפה; יש ראיות הקושרות את המשיב לדירה המתוארת באישום השני; המשיב נתפס בדירה; פלטים של השהייה במלון ווסט; בעניין האישום השלישי - הקלטה של שיחה בין הסוכן למשיב בעיצומה של החטיפה; תיעוד התכתבות בין החברה למשיב; תיעוד של הקלטה בין החברה לסוכן בה היא מתארת מה היה באירוע החטיפה; הודעה קולית של החברה לסוכן בסמוך לאחר החטיפה; נתוני איתורן למכונית שבאישום 3; פלט שיחות נייד של החברה לנייד הסוכן בזמן החטיפה; איכונים באזור פארק לכיש; לאחר עימות של הסוכן עם המשיב, טען האחרון כי הסוכן חייב לו כסף ועקב כך הוא מעליל עליו, מכאן המשיך לשתוק כפי שעשה קודם.

עיקר טענות המשיב

6. לטענתו, אין לו כוונה להצביע על השקרים והסתירות שמאפיינים את העדויות של הסוכן והחברה. נטען שהסוכן חייב למשיב 400,000 ₪, דבר שהסוכן לא מכחיש, וכדי לא להחזיר את החוב, הסוכן מעליל על המשיב עלילות; העובדה שהסוכן נמצא חבול קשות בגופו אינה מוכיחה שהמשיב גרם לחבלות; הקטע שהושמע בהקלטה ע"י המבקשת, הנחטפת נשמעת משועשעת וצוחקת בקול רם.

7. נטען שבעקבות החוב שהסוכן חייב למשיב, צריך סיוע מוגבר; בעניין אישומים 1 ו-2 אין ראיות מלבד עדות הסוכן; כל מה שטוענת החברה היא עדות שמועה. באישום השני, החברה ראתה את משיב 2 יורד מהדירה עם הסוכן כשהוא חבול והסיעה את הסוכן לבית חולים; בתגובה לכ"א נטען כי הסוכן אכן קיבל מכות באותה דירה אך מקטטה שפרצה במקום ובגלל שהוא היה חבול הוא ירד למטה. אין ראיות נוספות.

8. לעניין האישום השלישי כל מה שהסוכן אומר זה עדות שמיעה, הוא לא היה במקום, לא ראה כלום. הסוכן

יוצא מגדרו כדי להבטיח למשיב שהוא יחזיר לו את כספו ומציע את אמא שלו ואחותו כערבות; לטענת המשיב, יש לו טענת אליבי שהוא היה בביתו.

9. המשיב טוען שישנן נגדו ראיות חזקות בהרבה בעניין סחיטה של ראובן אינצטיקוב (להלן: "**ראובן**"), טענות המוקלטות בשיחה בין הסוכן לראובן. נטען שלמרות שראובן מכחיש את הדברים, מדובר בראיות מוצקות נגד המשיב.

כך גם לגבי ויציסלב גל באיסרון (להלן: "**באיסרון**"), יש הקלטה של באיסרון שמאשרת סידרה של עבירות חמורות של המשיב. גם בעניין זה טוען המשיב שלמרות הכחשות באיסרון את הנטען נגד המשיב, יש ראיות מוצקות נגדו.

לטענת המשיב, אם לא הוגש נגדו כתב אישום בעניינים החמורים המתוארים על ידי ראובן ובאיסרון בהקלטות, הרי שעל אחת כמה וכמה שאין להשאירו במעצר באישום הנוכחי.

10. נטען שבענייננו, מדובר בעבירות של סחיטה באיומים ברף הכי נמוך ויש לבחון חלופת מעצר.

בהקלטה שומעים את המשיב מאיים בעקיפין על אמו ואחותו של הסוכן. הדברים נאמרו ביום 27.6.21, המשיב נעצר ביום 30.9.21. אין ראיות על כך שהמשיב ניסה לפגוע באם או באחות, דבר המלמד על כך שאין שום סכנה.

11. המשיב היה עצור בתיק אחר במשך 3 שנים ויום, לבסוף יצא זכאי.

12. יש להורות על שחרורו של המשיב למעצר בית או לחילופין על מעצר באיזוק אלקטרוני.

דין

13. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ועיינתי בתיק החקירה, הגעתי למסקנה שקיימות ראיות לכאורה לביצוע המיוחס למשיב בכתב האישום, ללא כרסום או חולשה בעוצמתן וכי יש להורות על מעצרו עד לתום ההליכים נגדו.

מאחר שב"כ המשיב לא הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, למרות שהוא לא טען טענות משמעותיות נגד הראיות, אפרט להלן ראיות ברף הנדרש בשלב זה - סיכוי סביר להרשעת המשיב, לאחר שחומר הראיות הגולמי יעבור את כור ההיתוך של ההליך הפלילי.

לאחר מכן, אנמק מדוע לדעתי יש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

קיומן של ראיות לכאורה

14. כידוע, בשלב זה על בית המשפט לבחון האם חומר הראיות הגולמי מצביע על סיכוי סביר להרשעת המשיב, לאחר שיעבור את כור ההיתוך של ההליך הפלילי (הליכי מעצר, מורה נבוכים, רון שפירא, איתי ברסלר-גונן ואילנית הלל, הוצאת נבו, להלן: "**מורה נבוכים**", עמ' 157, הפנייה לבש"פ 576/20 **פלונת נ' מדינת ישראל**, 13.2.20). בשלב זה, אין צורך בהוכחת אשמת המשיב מעבר לספק סביר, אלא יש לבחון אם קיימות ראיות גולמיות אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיבודן במהלך המשפט יוביל לראיות אשר יבססו את אשמת המשיב מעבר לספק סביר (מורה נבוכים, עמ' 157, הפנייה לבש"פ 826/08 **קשאש נ' מדינת ישראל**, 14.2.08). המבחן שעל בית המשפט לנקוט הוא המבחן של "אם נאמין" - אם נאמין לראיות התביעה, האם יהא בהן כדי לחייב את המסקנה שהמשיב ביצע את המיוחס לו (מורה נבוכים, עמ' 159, הפנייה לבש"פ 8526/18 **כנעאן נ' מדינת ישראל**, 17.12.18, בש"פ 215/19 **סלאימה נ' מדינת**

ישראל, 22.1.19 ובש"פ 5430/19 חוג'יראת נ' מדינת ישראל, 21.8.19).

ב"כ המשיב טען שהטענות נגד המשיב הן שקריות וכי הסוכן מעליל על המשיב עלילות שווא. אין בטענות ב"כ המשיב טענות משמעותיות על סתירות בהודעות העדים או טענות משמעותיות נגד מהימנותם. אך גם אם היו מתעוררות טענות משמעותיות יותר ביחס למהימנות העדויות, הרי שבית המשפט אינו נדרש בשלב זה לשאלות של מהימנות עדים או למשקלן של העדויות, אלא אם מדובר בפירכות מהותיות וגלויות לעין, המצביעות מעצמן על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה (מורה נבוכים, עמ' 159, הפנייה למשל לבש"פ 8031/08 **איטח נ' מדינת ישראל**, 15.10.08 ועוד; בש"פ 3171/13 **אדינייב נ' מדינת ישראל**, 9.5.13; בש"פ 3971/21 **מעתאז אל זיאדנה נ' מדינת ישראל**, 29.6.21). אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא ניתן ליתן בה אמון (מורה נבוכים, עמ' 160, הפנייה לבש"פ 352/11 **ברי נ' מדינת ישראל**, 25.1.11).

החברה והסוכן הסתירו בתחילה את טענותיהם, אותן פירטו בהודעות מאוחרות יותר. גם בכך אין כדי להחליש מעוצמת הראיות - שינוי גרסה אינו מאיין את הגרסה המפלילה, אלא מדובר על פי רוב, בעניין שעל הערכאה הדיונית לברר (ביחס לחזרה של עד מגרסתו, ר' מורה נבוכים, עמ' 178, הפנייה לבש"פ 2952/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**, 6.5.13, ובש"פ 7953/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**, 4.12.13), במיוחד כאשר החברה והסוכן סיפקו הסבר סביר לשינוי הגרסה - פחדם מהמשיב.

15. המבקשת מייחסת למשיב כי ביצע, בצוותא חדא עם משיבים 2 ו-3, את העבירות המיוחסות להם בכתב האישום.

לכן, אין צורך להוכיח את חלקו המדויק של כל משתתף בביצוע העבירה.

לעניין ביצוע בצוותא קובע סעיף 29 לחוק:

"(א) מבצע עבירה - לרבות מבצעה בצוותא או באמצעות אחר.

(ב) המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר.
..."

כאשר עבירות מבוצעות בחבורה, התביעה אינה צריכה להוכיח באופן חד משמעי מי מבין החבורה ביצע איזה חלק מהעבירות, אלא רואים במבצעים בצוותא גוף אחד, הפועל לשם מטרה עבריינית משותפת, אין צורך להוכיח שכל אחד מהמבצעים ביצע את כל יסודות העבירה, ובלבד שחלקו של כל אחד יהא מהותי להגשמת התוכנית המשותפת ויימצא במעגל הפנימי של העבירה. אין נפקות של ממש לחלקו המדויק של כל מבצע, ואין באי הוכחת חלקו של כל מבצע כדי לגרוע מאפשרות הרשעתו של המשיב בביצוע בצוותא (ע"פ 3293/09 **חיכמת חטיב נ' מדינת ישראל**, 15.10.09; מורה נבוכים, עמ' 159, הפנייה לבש"פ 9095/18 **סיידה נ' מדינת ישראל**, 6.1.19).

לכן, די אם המבקשת תציג ראיות לכאורה לכך שהמשיב היה במעגל הפנימי של ביצוע העבירות והיה לו היסוד הנפשי הנדרש.

ראיות לעובדות הנטענות בכתב האישום

16. להלן פירוט חלק מהראיות לעובדות הנטענות בכתב האישום.

17. ראיות לאישום הראשון

17.1. הרקע לאירועים ואופן יצירת החוב הנטען למשיב, מתואר בהודעת הסוכן מיום 13.7.21 בשעה 14:51 - בתמצית: נוצרו לסוכן חובות בסכום של ₪ 400,000 עקב ניהול קו למכירת סמים ברשת טלגרם; וובה, שנטען שהוא "בחור" של המשיב, הציע לסוכן להלוות לו כסף לכיסוי החובות, כנגד תשלום ריבית בשיעור 4% לחודש; לאחר מכן נדרש הסוכן לשלם גם על חשבון הקרן, סכום חודשי של ₪ 30,000 ולאחר מכן, הודיע לו וובה שהוא צריך לשלם סכום נוסף של ₪ 15,000 עבור שותפות בקו, דהיינו ₪ 45,000 לחודש; הסוכן לא יכל לעמוד בתשלום שנדרש, וובה הטיל עליו משימות שונות, שאת חלקן הוא לא ביצע (סיוע לבצע "כיפה אדומה" לאחרים); חלק מהקשר היה עם אדם בשם גיורא (להלן: "גיורא") שהסוכן טוען שהוא שותף של המשיב.

17.2. בעמ' 3 להודעה הנ"ל, מתאר הסוכן כי הגיע לפגישה עם המשיב במשרדו, המשיב הושיב אותו על כיסא במשרד, חנק אותו ואמר לו להביא את יתרת החוב שעמדה על ₪ 340,000, באותו היום ואם לא, הוא מת; אח"כ הוא לקח אותו לשירותים, אמר לו להתפשט, הסוכן התפשט, המשיב שלף סכין ואמר לסוכן לחשוב איך הוא משיג את הכסף; המשיב לקח את הבגדים של הסוכן, השאיר אותו בשירותים ונעל את הדלת מבחוץ; הסוכן נשאר בשירות כ-15 - 20 דקות ואז נתן לו המשיב להתלבש ולצאת מהשירותים; המשיב זימן את גיורא, ואמר לסוכן להגיע להסדר לתשלום החוב עם גיורא; היה פיגור של ₪ 25,000, גיורא הוסיף לזה ₪ 10,000 ודרש את תשלום הסכום ב-6 תשלומים שבועיים; הסוכן אמר לגיורא שקשה לו התשלום ואז נכנס המשיב וצרח עליו ואמר לו שישלם לפי מה שסגר עם גיורא.

17.3. בעימות בין הסוכן למשיב, מיום 10.10.21 בשעה 16:04, חזר הסוכן על עיקרי הדברים והמשיב הכחיש את הדברים וטען שהסוכן מנסה להתחמק מתשלום החוב.

18. ראיות לאישום השני

18.1. בהודעה מיום 14.7.21 בשעה 10:15 בעמ' 1 עד 3 מתאר הסוכן שהמשיב הורה לו להגיע לפגישה בכתובת שמסר לו (להלן: "הדירה"); הוא הגיע לכתובת עם החברה; הסוכן עלה לדירה והחברה נשארה ברכב; כשהוא הגיע לדירה, הוא ראה בה את המשיב ועוד שניים; השניים נכנסו לחדר בדירה והמשיב לקח אותו לחדר הזה; כשהוא נכנס לחדר, השניים התחילו להרביץ לו, כשהמשיב נמצא בחדר ומסתכל; השניים הרביצו לסוכן באגרופים ומקל, כאשר בשלב מסוים עזב המשיב את החדר; המשיב נכנס חזרה לחדר וצרח עליו שהוא בוגד וכי הוא יפגע באמא שלו ובכל מה שיקר לו; אח"כ הורה המשיב לשניים האחרים להמשיך להרביץ לסוכן, וכך הם עשו; השניים הרביצו לסוכן גם בפנים, והמשיב צעק עליהם לא להרביץ בפנים; המשיב אמר לסוכן שהוא רוצה את הכסף חזרה ואם הוא ילך למשטרה, המשיב יגיע לאמא שלו; המשיב לקח את הסוכן לשטוף את הפנים, אמר לו שהוא צריך ללכת לבית חולים והורה לשניים האחרים ללוות אותו למטה; הסוכן ירד למטה והחברה לקחה אותו לבית חולים; בבית החולים הסוכן לא סיפר את האמת, אלא אמר שנפל מאופנוע, כיוון שפחד מהמשיב; הסוכן אושפז ל-5 ימים, והוא מתאר את הנזקים הגופניים שנגרמו לו; וובה התקשר לחברה שתגיד לסוכן לא לדבר; וובה התקשר לסוכן מספר פעמים ודרש ממנו לשלם את הכסף; הסוכן אמר לו שהוא אינו יכול לשלם וובה אמר לו שזה לא מעניין אותו, והם יגיעו אליו; הסוכן ברח למלון ווסט באשדוד והתחבא שם כמעט שבוע.

18.2. בהודעה מיום 5.10.21 בשעה 15:03, בשורות 94 עד 100 מתאר הסוכן שהוא נכנס לדירה, המשיב הכניס

אותו לחדר ואז התחילו לתקוף אותו; הוא הרגיש שהכו אותו במקל, הוא הרגיש מקל עץ, לפי דעתו מדובר באלת בייסבול.

18.3. בהודעה מיום 10.10.21 בשעה 18:54 תיאר הסוכן שהרביצו לו עם מקל, הוא לא בטוח אם זה מקל עץ, ברזל או פיברגלאס, אבל חבטו בו במקל בכל הגוף בעצמה גבוהה.

18.4. בעימות בין הסוכן למשיב, מיום 10.10.21 בשעה 16:04, חזר הסוכן על עיקרי הדברים והמשיב הכחיש את הדברים וטען שהסוכן מנסה להתחמק מתשלום החוב.

18.5. בהודעת החברה מיום 20.9.21 בשעה 6:32, שורה 13 ואילך, החברה מתארת שהסוכן הגיע לדירה של המשיב, היא מכירה את הדירה כיוון שקודם עבדה בה אצל המשיב; הסוכן עלה לדירה והיא נשארה ברכב להמתין לו; כשהסוכן ירד מהדירה הוא היה פצוע והיא לקחה אותו לבית חולים; הסוכן תיאר לה שהמשיב הורה למאבטחים שלו להרביץ לסוכן. בהודעתה של החברה מיום 23.9.21 בשעה 14:00, היא חוזרת על הדברים (ש' 25 ואילך).

19. העדות לאישום השלישי

19.1. בהודעת החברה מיום 20.9.21 בשעה 6:32, שורה 56 ואילך, החברה מתארת שהיה אירוע שלקחו אותה; שהיא נסעה עם שמעון שירד מהרכב והיא נשארה ברכב לבד ואז הגיעו המשיב ושני מאבטחים; הם נכנסו לרכב ונסעו לפארק לכיש; המשיב שאל איפה הסוכן; המשיב אמר לה שהם באו לחפור לה קבר; המשיב אמר לה שהם ישבו שם עד שימצאו את הסוכן; המשיב אמר לה שאם עוד פעם היא תפגוש את הסוכן, יחתכו את הפנים של הבת שלה; החברה מתארת שהמשיב שוחח עם הסוכן, אך היא לא שמעה את השיחה, כיוון שהוא יצא מהרכב.

19.2. בהודעתה של החברה מיום 23.9.21 בשעה 14:00, היא מתארת (בשורה 7) שהמשיב ביחד עם אחרים "לקחו" אותה וכיצד נכנסו לרכב (החל משורה 14); מאשרת הקלטת שיחות בינה לבין הסוכן בהן תיארה לו את הדברים וחוזרת על עיקרי הדברים (ש' 148 ואילך).

19.3. בהודעתה של החברה מיום 30.9.21 בשעה 11:00 היא מוסיפה פרטים נוספים לגבי האירוע השלישי.

19.4. מסמך י"א בתיק, דוח פעולה מיום 23.9.21, בו מתוארת הובלה של החברה למקום בו לטענתה היא נחטפה ולמקום אליו לטענתה היא נחטפה.

19.5. בהודעת הסוכן מיום 14.7.21 בשעה 10:15 בעמ' 3 מתאר הסוכן שב-4/2021 הוא נקלע לקשיים ולא הצליח לשלם; וובה התקשר אליו, ואמר לו לפגוש את המשיב, לאחר מכן המשיב התקשר לסוכן ואמר לו לבוא לפגישה, תוך שהוא מבטיח שלא יעשו לו כלום; הסוכן הגיע לפגישה עם המשיב והם סיכמו שהסוכן ישלם ₪ 30,000 לחודש, והמשיב אמר לו להעביר את הכסף לגיורא; ב-23.5.21 שילם הסוכן את התשלום האחרון, אך איחר בתשלומים; המשיב היה מתקשר אל הסוכן ומאיים עליו שהוא ירצח אותו ואת המשפחה שלו; וובה התקשר לסוכן, דרש שתירשם הערת אזהרה על הבית של אמו, וקבע פגישה אצל עורך דין באשדוד, ביחד עם האם, כדי לחתום על המסמכים; הסוכן לא הגיע לפגישה עם עורך הדין.

כשלושה שבועות לפני מועד מתן העדות, התקשר המשיב לסוכן ב-3:00 לפנות בוקר מהנייד של החברה; המשיב אמר לסוכן שאם הוא לא ימצא אותו, הוא ימצא את הקרובים שלו; המשיב אמר לסוכן שהחברה אצלו עכשיו והסוכן הבין מהשיחה שהמשיב חטף את החברה; המשיב אמר לסוכן שהוא יחתוך את הפנים של החברה; אחרי כשעה החברה שלחה לסוכן הודעה שלא יהיה איתה בקשר, כיוון שהמשיב אמר לה שאם היא תהיה איתו בקשר, הוא יהרוג אותה ואת

הבת שלה.

הסוכן הקליט את השיחות עם המשיב ומסר את ההקלטות למשטרה.

19.6. בהודעת הסוכן מיום 12.10.21 בשעה 9:40, שורות 55 ואילך, מתאר הסוכן כי וובה דרש ממנו להיפגש עם עורך דין לרשום הערת אזהרה על ביתה של אמו, ושהאם או אחותו של הסוכן (שהסוכן סיפר לו שהיא מיופת כוח של האם), יבואו לחתום; הסוכן מתאר שהוא הרגיש רע מאוד ופחד שיפגעו במשפחה שלו, כמו שפגעו בו; וובה איים שאם הסוכן לא ירשום הערה על הבית של אמו, הם יגיעו לבית האם.

19.7. בעימות בין הסוכן למשיב, מיום 10.10.21 בשעה 16:04, חזר הסוכן על עיקרי הדברים והמשיב הכחיש את הדברים וטען שהסוכן מנסה להתחמק מתשלום החוב.

19.8. תמלול שיחה מוקלטת בין הסוכן למשיב, מספר AUD-20210630-WA0014: המשיב משוחח עם הסוכן, הסוכן מבקש מהמשיב זמן להשיב את הכסף והמשיב מסרב; הסוכן מבקש מהמשיב לעזוב את החברה ואומר למשיב שהיא לא קשורה; הסוכן מבקש מהמשיב לשחרר את החברה; המשיב אומר לסוכן: "[...] מה תעשה כשאימא שלך תהיה אצלי בידיים? איך תגיב?", "את הרס, אתה בנאדם שהורס הכל מה שיש בדרך, הרגת את אימא שלך את האחיות שלך, הרגת את כל החברים שלך, הרגת את האנשים שמאמינים בך. כל בנאדם שנותן לך משהו את הורג אותו"; המשיב שואל את הסוכן איפה הוא נמצא ולאחר שהסוכן עונה לו שבמרכז, אומר לו המשיב: "בספא? בספא? איך אתה חושב היא סיפרה לי הכל? היא אצלי בידיים"; וכך ממשיכה השיחה כאשר הסוכן מציע את אחותו כערבה, והמשיב אומר לו: "לא אני משחרר אותה עכשיו, אל תדאג לה, אני משחרר אותה, אני לא מניאק כמוך [...] אני לא גבר אם אני אגע באישה .. [...] רק אתה צריך להבין שפעם הבאה יהיה אחרת [...] אתה לא מרחם על אמא שלך? על אחותך? [...]"; ועוד.

בהודעת החברה מיום 23.9.21 בשעה 14:00, היא מזהה שהדוברים בשיחה הם הסוכן והמשיב וטוענת שזו שיחה שהייתה כש"לקחו" אותה, היא הייתה עדה לתחילת השיחה, כאשר המשיב היה ברכב ולאחר מכן הוא יצא מהרכב והמשיך לדבר כשהיא נשארה ברכב (ש' 208 ואילך), ובהודעתה מיום 30.9.21 בשעה 11:00, היא זיהתה קול צחוק ברקע כקולה, והסבירה מדוע היא צחקה (ש' 88 ואילך).

20. המבקשת מפנה לראיות נוספות וחיזוקים לעדויות הסוכן והחברה, לרבות מסמכים רפואיים המלמדים על החבלות שנגרמו לסוכן, תיעוד החבלות בסוכן, הקלטות של שיחות, נתוני איתורן, פלט שיחות, איכונים ושתיקת המשיב ברוב חקירתו.

אינני רואה צורך לבחון את הראיות הנוספות והחיזוקים, משום שדי בראיות שפורטו לעיל כדי להוות ראיות לכאורה לביצוע המיוחס למשיב.

21. הראיות הנ"ל מהוות ראיות לכאורה למיוחס למשיב בכתב האישום, ולכך שאת רוב המעשים המיוחסים ביצע המשיב בעצמו, ומעשים שלא ביצע בעצמו, הוא היה במעגל הפנימי של הביצוע, ולכן הוא מבצע בצוותא שלהן.

די בראיות שהוצגו כדי לעמוד בנטל הנדרש מהמבקשת להצגת ראיות לכאורה להוכחת ביצוע הנטען בכתב האישום על ידי המשיב בצוותא חדא עם אחרים, ואין כרסום או חולשה בעוצמת הראיות לכאורה.

בחינת האפשרות לחלופת מעצר

22. למשיב מיוחסות עבירות חמורות הכוללות סחיטה בכוח, סחיטה באיומים, כליאת שווא, חבלה בכוונה מחמירה, חטיפה לשם סחיטה והדחה בחקירה בנסיבות מחמירות. כל אחת מהעבירות המיוחסות למשיב, בפני עצמה, מקימה מסוכנות גבוהה וביצוע לכאורה של כל העבירות, ביחד עם עברו הפלילי של המשיב, שולל אפשרות לבחינת חלופת מעצר.

נוכח המעשים המיוחסים למשיב, קמה נגדו עילת מסוכנות סטטוטורית, לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996.

כל אחת מהעבירות המיוחסות למשיב מצדיקה מעצר עד תום ההליכים, ועל אחת כמה וכמה ששילוב העבירות מצדיק זאת.

לגבי עבירת סחיטה באיומים נקבע שמדובר בעבירה המלמדת על מסוכנות גבוהה ובדרך כלל אינה מתאימה לחלופת מעצר (מורה נבוכים, עמוד 216, הפנייה למשל לבש"פ 7283/98 **גמלט נ' מדינת ישראל**, 6.12.1998, בש"פ 7683/99 **חנניב נ' מדינת ישראל**, 14.11.99, בש"פ 5435/03 **קייסי נ' מדינת ישראל**, 23.6.03), ועבירה זו מעלה חשש לשיבוש הליכי משפט (מורה נבוכים, עמ' 217, הפנייה למשל לבש"פ 7322/03 **עמר נ' מדינת ישראל**, 14.8.03, בש"פ 1196/13 **עואד נ' מדינת ישראל**, 20.2.13, בש"פ 4323/13 **צ'ונה נ' מדינת ישראל**, 25.6.13) ובדרך כלל לא מתאימה לבחינת חלופה (מורה נבוכים, עמ' 218, הפנייה לבש"פ 3946/13 **אלרואי נ' מדינת ישראל**, 13.6.13).

לגבי עבירת חבלה בכוונה מחמירה נקבע שלא בנקל ניתן לאיין את המסוכנות באמצעות חלופה, אלא בהתקיים טעמים מיוחדים שיירשמו, אשר יש בכוחם להפחית ממסוכנותו של הנאשם (ר' בש"פ 9253/20 **מזרחי נ' מדינת ישראל**, 14.1.21).

23. במקרה זה, אינני סבור שיש טעם להזמין תסקיר שירות מבחן. כידוע, הפסיקה קבעה מבחן דו שלבי, לפיו במקרים בהם ברור שחלופת מעצר לא תסכון, אין טעם להזמין תסקיר שירות מבחן (ראו בש"פ 27/185 **עלי יונס נ' מדינת ישראל**, 15.1.15, מורה נבוכים, עמוד 225, הפניה למשל לבש"פ 1913/18 **פלוני נ' מדינת ישראל**, 28.03.18, בש"פ 450/19 **גנאל נ' מדינת ישראל**, 31.01.19).

במקרה זה, מיוחסות למשיב שורה ארוכה של עבירות חמורות, המצביעות על מסוכנותו הגבוהה של המשיב, והמצדיקות כל אחת בפני עצמה מעצר עד תום ההליכים.

המשיב פעל, פעם אחר פעם, באמצעים אכזריים לצורך גביית חוב נטען, כשהוא מפעיל על הסוכן אלימות קשה, סוחט אותו באיומים ובכוח וכולא אותו, ואף חטף את החברה על מנת לסחוט את המשיב להשיב לו את החוב הנטען.

כמו כן, מעשיו והתנהלותו של המשיב מלמדים על חשש כבד שאם ישוחרר לחלופה או יועבר למעצר באיזוק אלקטרוני, עלול הוא לפעול לשיבוש הליכי משפט ולהשפיע על העדים.

נוסף על כך, למשיב עבר פלילי המלמד על מסוכנותו - המשיב הורשע בשנת 2015 בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש (עבירה על סעיף 380 לחוק), והושתו עליו 42 חודשי מאסר בפועל; בשנת 2016 הורשע המשיב בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית; ועוד הרשעות ישנות יותר, סה"כ 11 הרשעות.

די במעשים המיוחסים למשיב, חומרתם הרבה, המסוכנות הגבוהה העולה מהם והחשש לשיבוש הליכי משפט, כדי להורות על מעצרו של המשיב ללא תסקיר, והדבר מתחזק מעברו הפלילי של המשיב. על כן, אינני סבור שקיימת חלופת מעצר שתוכל לאיין את עילות המעצר, ולכן אני מורה על מעצרו עד לתום ההליכים נגדו.

24. לעניין טענות ב"כ המשיב בקשר לראיות לעבירות חמורות יותר של המשיב

העובדה שהמשיב סבור שקיימות נגדו ראיות לעבירות חמורות יותר, בגין לא הוגש נגדו כתב אישום, אינה יכולה לסייע לו.

ראשית - אינני סבור שהקלטות שהקליט הסוכן את ראובן ובאיסרון, בהן הם מתארים עבירות שביצע המשיב כלפיהם, אך הכחישו את הדברים בהודעות במשטרה, מקימות נגד המשיב ראיות חזקות יותר מאשר הראיות נגדו בתיק הנוכחי.

שנית - אם המשיב סבור שקיימות נגדו ראיות "מוצקות" לעבירות חמורות נגד ראובן ובאיסרון, הרי שהדבר רק מלמד על מסוכנותו הגבוהה, דבר שבוודאי אינו יכול להצדיק את שחרורו, אלא להפך, יכול לחזק את עילות המעצר נגדו, אולם, מאחר שלא הוגש נגד המשיב כתב אישום בטענות לעבירות נגד ראובן ובאיסרון, לא הבאתי זאת במסגרת שיקוליי.

סוף דבר

25. נוכח האמור לעיל, מסקנתי היא שקיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום, ללא כרסום או חולשה בראיות לכאורה.

26. נוכח חומרת המעשים המיוחסים למשיב ועברו הפלילי, הגעתי למסקנה שאין חלופה שתאיין את עילות המעצר, ולכן אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, כ"ט טבת תשפ"ב, 02 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.